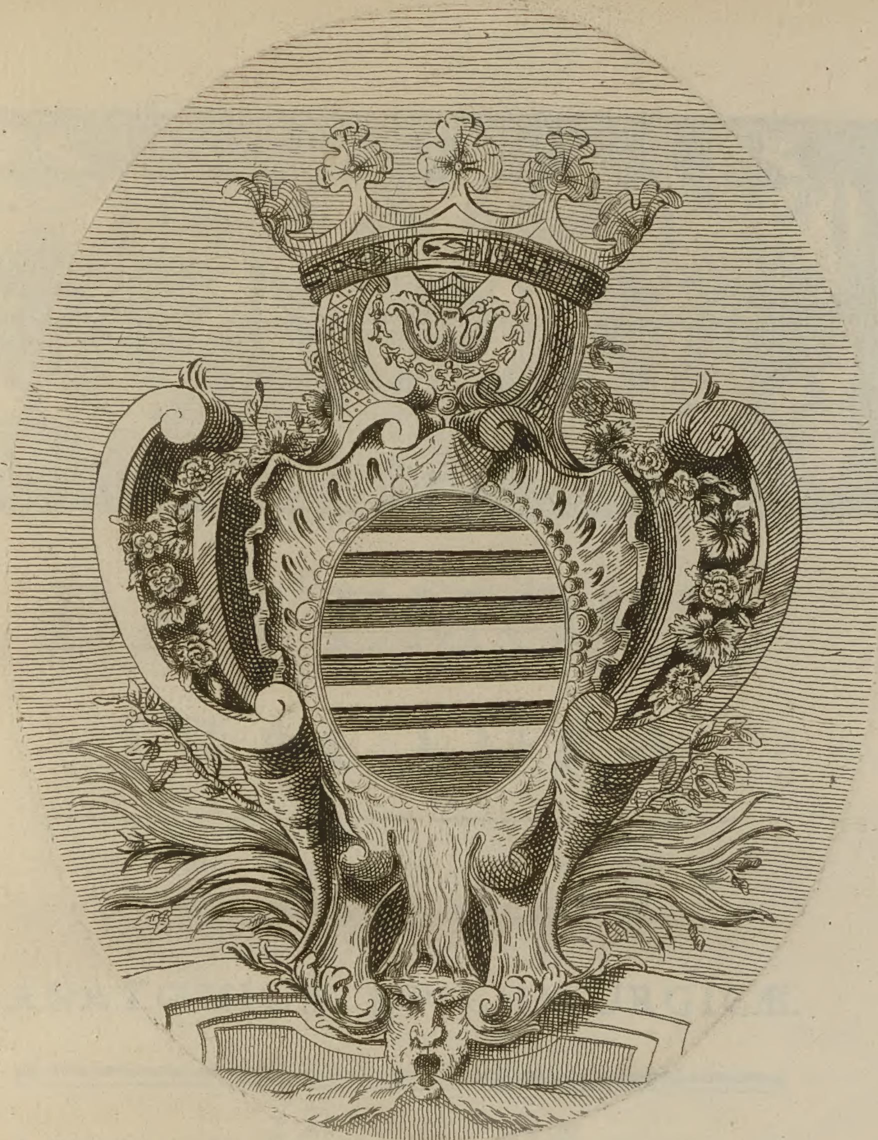
87

ILLUSTRISSIMO AC NOBILISSIMO VIRO
ANTONIO-LUDOVICO-FRANCISCO
LEFEVRE A CAUMARTIN,
EQUITI, MARCHIONI A SANCTO ANGELO,
COMITI A MORET, DOMINO A CAUMARTIN, BOISSSY-LE-CHATEL, DORMEILLES, &c.
REGI A CONSILIIS, LIBELLORUM SUPPLICUM MAGISTRO,
APUD BELGAS ET ATREBATES REI JUDICIARIÆ PRÆFECTO,
Patrono ſuo colendo, vovet, dicat & conſecrat LUDOVICUS-BENEDICTUS CERVENON, Chirurgiæ Candidatus.

DE FEMORIS FRACTURA.

THESES ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

N omni re Chirurgicâ, decet Chirurgum excellere. Vita autem cum ſit brevis & ars longa, ſuum tutiùs adimplebit munus, ſi unicum inter alia ſuſceperit. Hâc de cauſâ, fracturam Femoris tantummodò ſeligimus. Facilior erit labor, poſteaquam Anatomicos partis ſuſceptæ, calles perluſtraverimus.

Partes corporis omnes ſolidis & fluidis conſtantur; ergo &

partes ſuperiores extremitatum inferiorum, quæ Femora dicuntur. Solida verò earumdem dividuntur in duras partes quæ oſſium necnon cartilaginum nomine donantur; & in molles, quæ membranas, ligamenta, muſculos, tendines, nervos, aponevroſes, tunicas vaſorum, tegumentaque communia complectuntur. Fluida vocantur humores quicumque, ope quorum cæteræ partes irrorantur.

(a) Winſlov. pag. 93.

Os quo ſtabilitur Femur unicum eſt (*a*) ſubtrunco poſitum, & Femoris nomen retinet. Figura ipſius ferè cylindrica. Capite ſuperiùs, ſpeciem globuli ſecti exhibente, & cartilagine munito, in medio cujus ſculpitur exigua cavitas ad inſertionem, ut aiunt, rotundi ligamenti colloque obliquo inhærente: duobus verò condilis inferiùs, quorum internus longior externo, terminatur. Inter utramque extremitatem pars poſita corpus Femoris audit, cujus facies anterior convexa, poſterior autem à lateribus paululùm depreſſa, deſinit in lineam aſperam quæ ſupernè & infernè diviſa, illinc ad duas tuberoſitates quarum altera major, altera minor, trocanteres dictas, hinc verò ad condylos divergit. In parte mediâ & à latere interno lineæ aſperæ hujuſce, ductus unus, quandoque plurimi reperiuntur. In ſuperficie minoris trocanteris nulla, dum in illâ majoris, plures obſervantur facies. Ponè magnum trocanterem foſſula deprehenditur, quæquidem, ſicuti & facies, variis muſculis præbet adhæſionem; duos inter condilos videre eſt à parte anteriori inciſura minor patellam excipiens, cum à poſteriori, altior, ad tranſitum vaſorum efformatur. Caput hujuſce oſſis per enarthroſim cum cavitate cotyloidæâ, condili autem cum tibiâ & patellâ per gynglimum conjunguntur. Tribus gaudet ſubſtantiis femur, nempe compactâ, celluloſâ, & reticulari. Tegitur extùs membranâ perioſtæum dictâ, cujus auxilio vaſa ſanguifera, limphatica, nervique ſimul ſubſtantiam oſſis internam penetrant, tum propter ipſius nutritionem, cum propter ſubſtantiæ medullaris in cavitate interiori contentæ, ſecretionem. Sicut extùs, ita intùs, perioſtæum reperitur pari munere gaudeus.

(b) Idem author pag. 210.

Quatuor decim muſculos annumerant Anatomici Femur moventes (*b*); tres ope quorum flectitur, pſoas, ſcilicet, iliacus &, pectinæus; extenſor unus reperitur qui dicitur glutæus major, abductores duo, minor, minimuſque glutæi, adductor unus, nempe triceps: extùs autem in orbem verſatur, piriformi, gemellis, quadrato, obturatoribuſque interno & externo juvantibus: priores quatuor uno nomine nempe quadrigemellorum in-

ſignire decreverunt ; faſciâ-latâ, verò intùs agitur.

Crus muſculos decem (*a*) complectitur, extenſores quatuor, rectum-gracilem, cruralem, vaſtum internum & externum : ſex flectendi vim habentes, ſartorium, ſemi-membranoſum, ſemi-nervoſum, bicipitem, gracilem-poſticum, poplitæumque ; intùs illo ; longoque capite bicipitis agente, crus extùs ſemi-rotatione movetur.

(*a*) Winſlov. pag. 218.

Nervi cruralis anterioris efformatio tertio, quarto, & quinto, quandoque priori & ſecundo pari lumbari (*b*) debet originem. Ab illius autem nervi trunco fibræ naſcuntur, pſoam iliacumque roborantes, ipſius abdominis ab exitu, quatuor ſaliunt rami, præcipuos muſculos internos, anterioreſque, imò tegumenta penetrantes ; ab arteriâ autem crurali ſecedens, muſculum ſartorium ſequitur, ad tibiam tandem perventus ſaphenam venam concomitatur : ab illâ propè malleolam internam diſcedit, & tegumentis vicinioribus diſtribuitur. Cruralis poſterior iſchiaticus major vocatus, ab ultimo pari lumbari ducitur nec non ab oſſis ſacri paribus tribus ad ipſius efformationem inter ſe junctis, ſic fabricatus iſchiaticus, ab intercoſtali quo cum primo pari ſacro jungitur, ramum accipit.

(*b*) Idem auth. pag. 457.

Aorta ad ultimam circiter lumbarem perventa vertebram in duos ramos dividitur (*c*) Illiacorum nomine donatos, quorum diviſio ad utrumque latus duplex fit, & cui nomen ſpeciale dupliciter tribuitur (*d*). Iliacæ internæ prior, alter internæ vel hypogaſtricæ nomen retinet, ab utroque rami proficiſcuntur varias partes irrorandi causâ ; ipſarum extremitas deſinit in cruralem quæ diviſionem duplicis trunci patitur, externi nempè partem externam Femoris, & interni, (quiquidem major,) partes internas alluentis, à quo poplitæi, ſurales, tibiales, & pedis ramuſculi nullo inſigniti nomine ducuntur.

(*c*) Idem auth. pag. 386.

(*d*) Idem auth. pag. 413. &c.

Venæ ſi ſaphenam exceperis, à crurali (*e*) poſteriùs venientem, non alio nomine ac arteriæ deſignantur.

(*e*) Idem pag. 41[illegible]

EX CHIRURGIA.

FEMORIS fracturam definimus oſſis hujuſce ſolutionem à causâ contendente productam. (*f*) Sed ut illa continui ſolidi ſolutio diverſimodè, ſicuti in ſuperiori (*g*), mediâ, aut inferiori parte, & etiam in collo oſſis poteſt accidere, & eſſe aut tranſverſalis aut obliqua cum accidentibus majoribus, minoribusvè, illam in (*h*) incompletam, completam, ſimplicem & complicatam dividimus.

(*f*) Col. de Villars pag. 1 Tom. V.

(*g*) Clariſſ. Petit. pag. 163. Tom. II.

(*h*) Clariſſ. Ruffel in obſ. Acad.

Simplicem quæ accidit in parte mediâ tantummodo amplectimur.

CAUSÆ. CAUSAS hujusce fracturæ in internas & externas segregari operæ pretium videtur. Internæ sunt illæ quæ à fluidis primo ducunt originem, veluti caries, exostosis, mollities, lues venerea, scorbutus, rachitis, cancer & scrophulæ: de omnibus sermonem habere diffusiùs inutilè. Externæ causæ sunt illa omnia accidentia quæ extùs animadvertuntur, sicuti (*a*) ictus, lapsus qui continui solutionem suppeditant. Quomodo id fieri possit deprehendetur ex debilitate corporis percussi, & potentiâ corporis percutientis. Corpus percussum si validius corpore percutiente, aut nulla fiet solutio aut solum partium corporis percussi concussio, undè imperfecta, si fortiùs corpus percutiens, perfecta orietur ruptura.

(*a*) Enciclop. Tom. 7 pag. 170.

QUO partibus mollibus pluribus deffenditur pars ossea, eo minorem exerit potentiam in corpus osseum; hinc, quo musculorum numerosior copia, eo frangibilitas ossis difficilior. Varia insuper habetur fractura pro variâ lineâ quam os fractum describit. In raphanum, fistulæ rostrum, & juxtà longitudinem frangi potest. Raphanus transversalem, fistula obliquam exhibent lineam.

SIGNA. SIGNA fracturæ Femoris pro fracturâ diversâ habentur. Varia attamen in omni fracturæ specie locum habent tum sensilia cum rationalia, æquivoca & univoca. Rationalia aut æquivoca sunt tumor, aut debilitas partis ruptæ, dolor major, vel minor, impotentia partis movendæ. Univoca (*b*) difformitas crepitatioque suppeditabunt. A visu, tactu, auditu, sensilia desumuntur.

(*b*) Eod. Tom. & ead. pag.

PROGNOSIS. Prognosis ex accidente majori aut minori deducitur, simplex minus, complicata majus, completa, id est pars concussa partim fracta, nullum ferè pronuntiat accidens. At ex simplici complicata eveniret, nisi reductione apprimè & secundùm artem, peractâ fracturâ, os soliditatem continuam recuperaret.

CURATIO. AD curandam fracturam plurima sunt admittenda & hæc est medendi aut reducendi methodus. Primò æger collocetur in statu apto, tum reductioni, cum doloris absentiæ, si possibile; suum ægrotus, suum adstantes opus faciant, laborante Chirurgo, sint que priùs externa ritè comparata.

EXTERNA rite comparabuntur, si fascias, penicilla, laqueos, ferulas, densiores chartas, medicamina aromatica & resolutiva in promptu habuerint. Fascias, penicilla, ferulas, densiores chartas, laqueosque partem reductam continendi gratiâ in statu naturali; medicamina, ut obveniamus accidentibus quæ fracturam sequi possunt, veluti inflammationi, putredini, gangrenæ, sphacelo, pro complicatione morbi.

Opus suum ægrotus, si docilis, placidus; adstantes si prompti, alacres, fideliterque segerant imperante Chirurgo; Chirurgus, si peritus, & doctus, dexteritate tandem commendetur. Munere autem fungetur Chirurgus si primò pilis denudatur Femur, secundò, si doctè cum ipso agentes tirones Chirurgos rexerit, & si, demùm, ipse suas ad-impleverit. Partes ad-implebunt tirones & Chirurgus, si corpus Chirurgus fractum in statum reduxerit naturalem, & aptè, jucundè, & commodè laborem & vires laborantium jussu blando gubernaverit; illi verò extensione & contra extensione, dum operator conformationem operabitur. Extensio fit attrahendo partem fractam versus extremum inferiùs lineâ directâ, & corpus separatum unâquâque arreptum manû æqualiter & firmiter ambiendo. Contra-extensio verò, partem alteram versùs supernùm Femoris eâdem lineâ alliciendo, & & hic duplex labor, judicio, conatu, & industriâ gubernatur.

Si Femur superet amplitudine capacitatem manuum quibus ambitur, tunc laqueos illicò adhibere oportet, ut, illis ministrantibus, opus consummatur. Et hæc agendi methodus ad extremitatem inferiorem ossis fracti non malè locum habuerit, si robore musculorum robur tironum superatur.

Opus absolvet Chirurgus, cum partes reductas continuerit. Id autem assequetur mediantibus fasciis quæ diversæ sunt pro diversâ fracturarum specie; in simplici de quâ hic agitur, tres usurpantur quarum duarum priorum latitudo trium digitorum transversalium ut plurimùm, aut circiter determinatur, dum longitudini uniuscujuscumque tres ulnæ assignantur. In usum autem illas sic miserit. Pars fracta circumvolvitur linteo secto usque ad mediam partem, & illud medicamine spirituoso aut resolutivo imbuitur; tunc prima fascia in globum arrepta ita adhibetur ut solutio continui deffendatur, primo triplici involutione; secundo, globus ducitur circa Femur versùs supernam partem, & firmiter sensim sine sensu gradatimquè ab illâ, versùs infimam devolvitur. Secundam eodem in loco fracto fasciam, sicuti, & eâdem cautione, applicat, ac priorem, Chirurgus, circum ambiendo primò Femoris infimam extremitatem, secundò superiorem; cum hâc attentione ut fascia applicetur graduata ad Femori consiliandum volumen æquale, dein penicilla oblonga & densa numero tria veniant auxilio; tertiâ, non latiore sed longiore duabus prioribus postremo arreptâ fasciâ, à genu ad inguen continuabitur eodem modò ac duæ priores; duas, inde, chartas spissiores, intùs & extùs admovere & laqueis constringere operæ

pretium videtur, & deffendantur necessum ab utroque latere Femoris, longiore pernicillo, ipsius ab infernâ usquè ad supernam partem protenso, & altero tibiali dicto, opeque ferularum cylindricarum virgâ paleâquè constantium, & mantili involutarum. Hos inter & femur penicilla quadrata, ut par est, sunt admittenda. Omnia demum constringentur circularibus funiculis vulgo quatuor aut quinque numero, aliisque in formam crucis hinc & indè directis ad latera; soleœque inhærentibus, & ex judicio Chirurgi diætâ commendatâ, ad perfectam soliditatem, ossis fractura perducetur. Fieri potest etiam ut sæviora aut minora subsequantur accidentia. Minora sunt dolor simplex, tumor levis; quibus, ut par erit, obveniet Chirurgus. Majora, inflammatio, febris, apostemata, gangrena, convulsivi motus, paralysis, atrophia; quæ omnia præcavebuntur sanguinis missione, diætâ, remediisque tum generalibus cum peculiaribus, rei natæ accommodatis.

Has Theses, DEO JUVANTE, & Præside M. JOANNE LEBAS, Artium Liberalium & è Collegio Academiâque Regiâ Parisiensi Chirurgiæ Magistro, *tueri conabitur* LUDOVICUS-BENEDICTUS CERVENON *Bituricensis, in almâ Universitate Parisiensi Liberalium Artium Magister.*

du diocese de Bourges

PARISIIS.

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Sabbati 20â. *Novembris, à sesqui secundâ post meridiem ad septimam. Anno R. S. H.* 1762.

PRO ACTU PUBLICO

ET

MAGISTERII LAUREA.

Typis P. AL. LE PRIEUR, Regii Chirurg. Collegii Typographi.